

Sípoló őzike

A cím nem valamilyen különlegességre utal, csupán egy nagyon kedves szokásra, amihez a fent említett sípoló őzike is hozzátartozik.

A mások által is követésre méltó szokás bevezetése — miként az orvosgyógyászat első évfolyamán a második csoport hallgatói cselekedtek — persze, nem teljesen eredeti gondolat. Aki tagja a Vöröskereszt szervezetének bizonyára kellemes meglepetésként érte az ott dolgozók figyelmessége, az a kis kártyalap, amelyen a legjobbakat kívánva születésnapján köszöntik a véradókat.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem imént említett évfolyamának csoportjában hasonló jó szokást alakították a fiúk és lányok. Amikor megismerkedtek egymással, feljegyezték mindenkinek a születésnapját dátumát (már egy ilyen „nyilvántartás” is nagy szó — pláne, hogy elsőévekben támad az ötlet). S mikor a jelzett nap elkövetkezik, kis ajándécsomaggal lepik meg ünneplő társukat.

S hogy mit tartalmaznak ezek az ajándécsomagok? Általában olyan apróságokat, játékoságról árulkodó holmikát, amelyekkel együtt jellemzik is az ünneplő

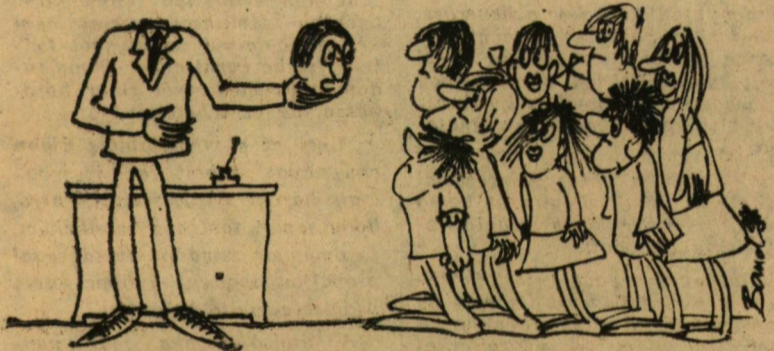
et. Ismerősöm csomagjából például ugyancsak érdekes dolgok kerültek elő: egy doboz Munkás, egy doboz Szimfónia cigaretta, szinesceruza-készlet, a kölcsonbe kéregetés elkerülése végett. A vizilabdázás játékszabályait ismertető kézikönyv, dalosgyűjtemény (gondolva a kórustagok utánpótlására is), egy doboz garantáltan jó ízű horgászcsali-készítmény. No, és természetesen a címben felhozott játékbábu, az őzike, amelynek legjellemzőbb tulajdonsága, hogy sípolni is tud...

Látványos egyszerű, még csak nem is látványos dolog ez. Tulajdonképpen semmi szenzáció nincs benne. Ennek ellenére nem kár a szóért, ha megemlítjük. Különösen akkor nem, amikor egyetemünkön, főiskoláinkon arról szónokolunk, hogy nincs közösségi érzés a hallgatókban, szinte alig ismerik egymást. S mert nem egy hallgató is ismerősöm kifogásolta már, hogy a csoport fiútagjai még a nőnapra illendő egyetlen szál virágról is megfeledkeznek.

Nekik az emlegetett csoport tagjai minden bizonnyal felajánlanak majd egy sípoló őzike!

(-lay)

Tanítási gyakorlat — „vidéken”

— Most pedig megmutatom nektek a fejet...

Kérdezzen nyugodtan!

(Folytatás a 6. oldalról.)

dezem. Egy percre meglepődik, zavart mosollyal néz rám. Am nem kell sokáig várnom, hamar visszanyeri korábbi magabiztosságát:

— I-ről beszél? Nem tudom, milyen okból kérdezősködik, én csak azt az egyet mondhatom, részemről lezártam tekintem ezt a dolgot... Egyébként I. nagyon szeretett engem... Még a kórházban is felőlem érdeklődött, még beteges is el akart jönni hozzám!

Ezzel gyorsan magamra hagy, mintha sürgős dolga akadt volna, pedig alig ülnek néhányan az étteremben.

A legelszomorítóbb a dologban az, hogy a lány ezek után meg sem kérdezte, hogy van jelenleg I., mi van, vagy pontosabban, mi lesz most vele...

Valóban: mi is lesz most I-vel? Járti egyelőre nem tud, a jobb karját és kezét sem használhatja. Harmadszor is elmentem A-ékhoz: hátha ők többet mondanak. Az anya és az apa némán meredtek rám, a szemükből láttam, egyelőre nem találtak kiutat. I. sem látszott már olyan optimistán, mint kettőnk első találkozásánál. Azért elmondta, nem adja fel a reményt. Próbálkozott már azzal is, hogy megtanul írni a bal kezével — de nem megy. Ahogy keserűen meg is jegyezte: abszolút jobbos. Beszélgetésünk során az is kiderült, egyelőre maga sem tudja, mit hoz számára a jövő. „Majd talán, ha meggyógyulok, befejezem az egyetemet!...”, biztatta inkább önmagát válasz helyett utolsó együtt-létünkkor.

Eddig hát a szomorú történet krónikája — azzal együtt, hogy persze a kérdőjelek továbbra is megmaradtak...

Mielőtt bármilyen gondolatokat is ébresztené ez az eset, egy megjegyzés feltétlenül ide kívánkozik: az eddig leírtak alapja valószínűleg történet esemény, I. maga mondta el nekem az idestova már három esztendő legnehezebb és legfontosabb pillanatait. A többi beszélgetés — I. előadása nyomán — csupán a képzelet szüleménye. Mindenestre a történet sok jó és hasznos tanulsággal szolgálhat. Olyan kérdések vetődnek fel az emberben az eset hallatán, ami a legtöbb családban — elsősorban az egyetemistákra gondolok itt — a mai napig is lényeges problémaként szerepel. Idézzük csak fel, mit mondott (illetve hát: a képzelet szerinti mondott volna) az anya: „Mindennek az a ringó az oka!” Ha már az okokat keressük, érdemes megemlíteni a következő, nem is egyedi tényeket, jelenségeket: a szülők dicsegetés igyekezete — néha talán túlzott iparkodása, vasmarkúsága —, hogy rendez szoktassák, becsületességre neveljék gyermekeiket, esetenként a visszajára fordulhat, ha a fiú vagy lány elkezd a szülői házból; manapság elég gyakori az olyasfajta momentum is, hogy a papák mamák személygépkocsit, vagy motorkecskét ígérnek egyetlenüknek, csak hogy jobban tanuljanak. S bizony a vezetési gyakorlat hiánya miatt nem egyszer fordult már elő a fentiekhez hasonló eset. Tény, hogy I. hibás, ő is felelős a vele történetért. Furcsamód azonban tanárait, diáktársait sem foglalkoztatta, mi okozhatta másodévből I. gyengébb tanulmányi szereplését. Persze, úgy mond: „egy egyetemen hallgató az már felnőtt ember”.

Az utóbb leírt mondatok végére pontok kerültek, bár mind egyikhez kérdőjel vagy felkiáltójel, illetve volna jobban.

Ugye?

SZALAY ZOLTÁN

SPORT

JATE-bajnokságok

Április 23-án a SZOTE-pályán rendezték meg a József Attila Tudományegyetem karok közötti bajnokságát kézilabda és kosárlabda sportágakban. A találkozók napsütésben, kitűnő játékvezetés mellett, a lelkes szurkolótábor biztatása közepette zajlottak le. A résztvevő csapatokban néhány valóban ügyes játékost is felfedezhettek a szakértők. A sportesemény egyetlen szépséghibája volt, hogy a jogászok egyik sportágban sem indítottak csapatot.

Eredmények: 1. Természettudományi Kar 10, 2. Bölcsészettudományi Kar 6 pont.

A József Attila Tudományegyetem atlétikai bajnokságára a Topolya úti pályán került sor. Az atlétika összecsapását a jó rendezés ellenére mérsékelt részvétel, a nézők csekély száma jellemezte. A színvonal általában alatta maradt a várakozásnak, így is született azonban néhány jó eredmény.

Eredmények: férfiak: 100 m: 1. Palágyi György (JTK). 200 m: 1. Sik Péter (BTK). 400 m: 1. Nyári György (JTK). 800 m: 1. Nyári Gy. 1500 m: 1. Rozsik György (JTK). Távolugrás: 1. Palágyi Gy. Súlylökés: 1. Sik P.

Nők: 100 m: 1. Széder Ildikó (BTK). 200 m: 1. Bukta Katalin (BTK). 400 m: 1. Széder I., 800 m: 1. Széder I., Távolugrás: 1. Széder I., Súlylökés: 1. Nagy Valéria (BTK).

A pályákról jelentjük

Az elmúlt hónapban bonyolították le Szeged Felsőoktatási Intézményeinek nagypályás Labdarúgó-bajnokságát. Az újszegedi SZAK-pályán megtartott kétnapos tornán — amelyen a nyitrai főiskola labdarúgó-válogatottja is részt vett — ezúttal az országos főiskolai bajnokságon is nagy sikerrel szerepelt Juhász Gyula Tanárképző Főiskola csapata bizonyult a legjobbnak. A dobogó második fokára — jó átlagteljesítményt nyújtva — az Élelmszeripari Főiskola együttese állhatott, míg a harmadik helyet a SZOTE labdarúgói szerezték meg.

Az országos felsőoktatási intézmények közötti bajnokságra való készülést jegyében április 27-én megrendezték a SZOTE házi úszóbajnokságát, aminek 32 résztvevője volt.

Május 2-7. között rendezte meg a József Attila Tudományegyetem Sportbizottsága az Egyetemi Sakk Csapatbajnokságot. A körmérkőzéses rendszerű versenyen ebben az évben a minősítéssel nem rendelkező sakkosok ültek asztalhoz, hogy eldöntsék, melyik karon tanulnak jelenleg a szellemi sport legjobb amatőr híveit. (A lapzárta után befejeződött versenyről következő számunkban adunk hírt.)

A József Attila Tudományegyetem Sportbizottsága rendezte meg a Szegedi Felsőoktatási Intézmények Kézilabda-bajnokságát. A SZOTE sportpályáján lejátszott mérkőzések sorozatát — amelyen a tanárképző főiskola csapatai nem

vettek részt — a nők között a győzelmet a SZOTE együttese szerezte meg a JATE-sok előtt, a férfiak mezőnyében a SZÉF lett a bajnok, második a SZOTE, harmadik a JATE.

Szép sikert ért el az országos egyetemi és főiskolai tájfutóbajnokságon az orvostudományi egyetem csapata, a népes mezőnyben második helyet szereztek.

Tovább tart a főiskolai bajnokságok versenyidénye. A közel-múltban megrendezett kosárlabda-, labdarúgó-, röplabda- és tájékozódási futóbajnokság után május 13-14-én Gödöllő lesz a színhelye az Egyetemi és Főiskolai Atlétikai Bajnokságnak. Május 14-én Budapesten lépnek startkőre az úszók, ezt követően május 15-17. között bonyolítják le Szombathelyen az Egyetemi és Főiskolai Kézilabda-bajnokságot.

Május 3-4. között Győrött tartották meg az Egyetemi és Főiskolai Labdarúgó-bajnokságot, amelyen az idén a szegedi egyetemisták is képviseltették magukat a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola válogatottja révén.

Eredmények: A döntőbe jutásért: Keszthelyi Agrártudományi Egyetem — JGYTF 2-1 (0-0). A 3-4. helyért: Debreceni Agrártudományi Egyetem — JGYTF 5-2 (3-0). A döntőben: Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola — Keszthelyi Agrártudományi Egyetem 6-1 (4-1).

FABIÁN TIBOR

Karatékák az Ady téren

Ich, ni, san... — hangzik a fülnek szokatlan számolás. Seiken, gedan-bareit — halljuk a következő edzői utasítást. S hogy hol lehetünk mindezzel foglalkozók? Karate edzés az Ady téren. Az egyetem falain belül is helyet követelt magának ez a sportág.

magasabb mesterfokozat) karate-mesterrel, akitől nagyon sokat tanultam. Jelenleg az általa képviselt Doeshinkan-iskola anyagát, valamint a kyo-kusynkai technika alapjait oktatom.

— Bár kevesen tudják, sok híve van ennek a sportnak. Ha-

Kínán át Japánba. Voltaképpen tehát egy keleti eredetű önvédelmi eljárás, az önvédelem egy sajátos módszere, akár a judo és az aikido. A karate igazi népszerűsítése Japánból indult ki. Szó szerinti fordításban „üres kezeket”, „fegyvertelen kezeket” jelent. A karatékák nem használnak fegyvert. Ehelyett a testük különböző részét (ököl, kézfej, ujjhegy stb.) fejlesztik ki láthatatlan önvédelmi fegyverré. A karate legfőbb célja — miként a judonak és az aikidonak is — az, hogy együttműködést alakítson ki a karatékák pszichikuma és fizikumuk között.

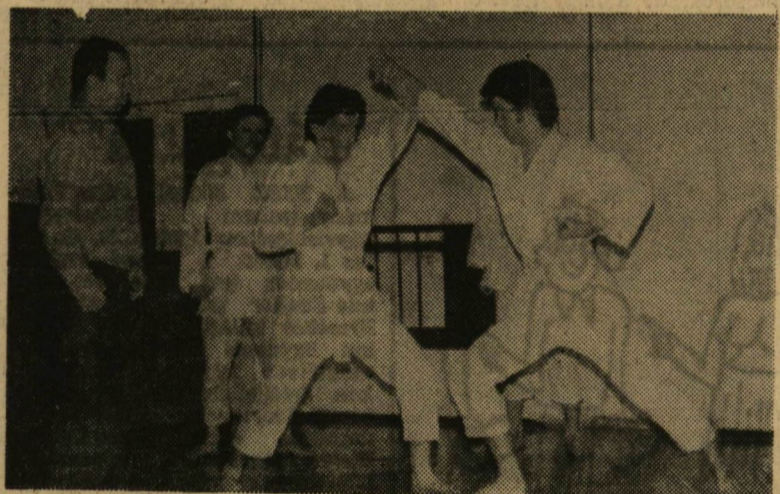
— Hogyan folyik az edzés. Mik lehetnek részt a munkában?

— E sportág művelőit nagyfokú lazaság, gyorsaság, hajlékonyság jellemzi. Erő, állóképesség, valamint komoly akarat-erkölcsi tulajdonságok szükségesek ahhoz, hogy valaki elsajátítsa a sportág alapjait. No és a legfontosabb: hosszú évek kitartó és rendszeres munkája. A foglalkozásokon lányok és fiúk egyaránt részt vehetnek. A lényeg a rendszeres gyakorlás. Hangsúlyozom: a cél elsősorban nem az ellenfél, hanem saját magunk legyőzése. A csoportnak öt állandó tagja van. Velük egy éve dolgozom. Mivel a JATE keretén belül működünk, tömegsportjellege is van az edzéseknek. Epp ezért sokan jönnek, akiknek hallomás után megdöbben a sportág, de az első kemény edzések után búcsút intenek. Tisztaíni kell egy tévhitet: miszerint, ha valaki részt vesz az edzésekben, ott holtbiztos fogasok, halálos ütéseket tanul, amelyek birtokában a gyenge is legyőzheti az erőseket. Természetesen ez így nem igaz. A mozgásanyag elsajátítása nagyon hosszú időt (éveket) és rendkívül kemény munkát vesz igénybe.

— Miért tartja fontosnak, lényegesnek a karatét?

— E sportág művelőinél fegyelmezett magatartást alakít ki, segít a közösségbe való beilleszkedésbe. Képviselői soha nem használják fel tudásukat verkedésre. Nagyfokú önfegyelmet, kitartást is kíván ez a sport. E mellett igen nagyok a testnevelési értékei is.

— Köszönöm a beszélgetést. PALÁGYI GYÖRGY

Edzés közben

Kovács Kálmán edzővel a karate lényegéről beszélgetünk.

— Mikor s hogyan kezdődtek az egyetemen a karate edzések?

— Az első foglalkozások tulajdonképpen női önvédelmi jelleggel indultak. Népszerű nevén a judo hamarosan a fiúk körében is kedvelté vált. A cselgáncs elemei mellett megmutattam a fiúknak s a lányoknak néhány karatemozgatást is, ami láthatóan növelte az érdeklődést. Mindez 1977 februárjában történt. Azóta már egy esztendő telt el.

— Tanár úr, ön mióta foglalkozik küzdősporttal?

— 1959-ben kezdtem bokszolni. A cselgáncsral a hatvanas évek elején, a karatével pedig 1966-ban ismerkedtem meg a Testnevelési Főiskolán. 1970-ben kezdtem oktatni. Addigi ismereteimet hallomásból, szakkönyvekből szereztem. Itt a szegedi főiskolán tanítványaim között volt egy vietnami hallgató, aki a karate kínai formájának, a kung-fu-nak egy vietnami változatát gyakorolta családai hagyományai alapján. 1976-ban ismerkedtem meg Ichikawa tiz danos (a leg-

zánkban közel 50 klubban, csaknem másfélszer ember gyakorolja különböző szinten és felfogásban. Mi az oka ennek a népszerűségnek?

— Nagyon nehéz ezt néhány szóban megfogalmazni, de megpróbálom. Mielőtt konkrétan válaszolnék a kérdésére, engedjen meg néhány szót a karate világhódító útjáról. Ez a sportág (aminek van sportszerű és önvédelmi változata) az utóbbi években valóban rendkívül népszerű lett nemcsak Japánban, hanem Európa számos országában (köztük hazánkban is), továbbá Amerikában. Nálunk a hatvanas évek végén jelentek meg az első karatékák. Népszerűsége abból fakad, hogy testnevelési értékei mellett a gyakorlatban is felhasználható ismeretanyagot ad, de feltétlenül hangsúlyozni kell, hogy a japánok a szellemi tökéletesítést, a szellemi és fizikai képességek összhangját mindennél fontosabbnak tartják.

— Hallhatnánk néhány szót a karate történetéről és céljáról is?

— A karate feltehetően Indiából származik, s onnan jutott el